

[Birte Weiss]

For at hjælpe processen i gang fremlagde Socialdemokratiet for nogle måneder siden et forslag om bedre integration og sikring af udlændinges retsstilling i Danmark, og vi har med tilfredshed noteret os, at også regeringen nu tør tage en del af vore forslag i sin mund.

Vi synes måske, at det sker lige lovlig forsigtigt, når det gælder indsatsen imod ghettodannelser, og vi mener ikke, der er særlig megen substans i det afsnit, der har med arbejdsløshedsbekæmpelsen at gøre.

Men først og fremmest er vi lidt skuffede over, at regeringen i så høj grad stikker hovedet i busken, når det gælder de økonomiske konsekvenser. Vi er derfor nødt til at sige det lige ud både til hinanden og til befolkningen, at det i første omgang kommer til at koste nogle penge at lave en sammenhængende indvandrerpolitik.

For så vidt angår undervisningen af voksne indvandrere, som vi gør meget ud af i vores forslag, har vi regnet ud, at det vil koste omkring 65 mio. kr. at få undervisningen sat så meget i system, at der kommer maksimalt udbytte af det. I stedet for at tro, at man kan klare dette blot ved at flytte om på nogle ressourcer, så synes jeg, at vi skal være mere åbne, når det gælder de økonomiske omkostninger, som det nødvendigvis også medfører.

Jeg synes det er en lille smule snyd at bilde omverdenen ind, at det kan gøres helt uden ekstra udgifter. I det hele taget er vi overbevist om, at den uafslættelige vigen udenom i indvandrerdebatten ikke blot er skadelig for indvandrerne, men også for befolkningens forståelse for, at udgifter til indvandrernes integration rigeligt – og jeg understreger – rigeligt vil kunne betale sig i det lange løb.

Det bør også siges ved en debat som denne, at der er en meget stor opfindsomhed og også megen hjertevarme at finde i en række af de spændende indvandrerinitiativer, der er taget rundt omkring i landet. Det gælder f.eks. de projekter, der kombinerer konkret undervisning og introduktion til den danske hverdag mere generelt. Det gælder alle de mor og barninitiativer, der er taget, hvor man tager konsekvensen af det kulturmønster, der nu engang gælder i en række af de lande, hvorfra vore indvandrere er kommet, og hvor kvinderne har svært ved at komme af sted hjemmefra, og hvor man så kombinerer børnepasning med

undervisning af mødrene eller måske ligefrem fælles sprogundervisning.

Jeg vil gerne med dette her sige, at der er masser af kreativitet i det miljø, der beskæftiger sig med indvandrere – bredt set. Jeg mener, det er vigtigt, at vi ved en debat som denne ikke blot beskæftiger os med de ting, der er gået galt, men også kvitterer, som jeg sagde før, for al den iderigdom og hjertevarme, som man kan se et meget godt resultat af ved de vellykkede projekter. Min pointe er dog, at det først og fremmest er projektmagernes fortjeneste og i mindre grad regeringens.

Med dette indlæg her ved begyndelsen af debatten, vil jeg gerne sige, at Socialdemokratiet under udvalgsarbejdet vil forsøge at få regeringen til at forstå, at der godt må være lidt højere til loftet på dette vanskelige politiske område. Vi vil gerne have regeringen til at forstå, at pligter og rettigheder følges ad også for indvandrere, og at det kan koste penge at gøre denne konstatering til andet end en tom flokskel.

Vi vil også gerne have regeringen til at forstå, at udlændinge har brug for en bedre sikring af deres retsstilling, og at man ikke behøver at være så forfærdelig skræmt for det fremmedartede som et ligeværdigt indslag i det danske samfund.

Jeg vil slutte med at sige, at vi går ind i udvalgsarbejdet med den ambition at samle et flertal for så stor en del af vort beslutningsforslag nr. B 65 som muligt. Dermed har jeg også understreget på forhånd, at for os hører integrationspolitikken og en ændring af udlændingeloven helt naturligt sammen.

Det er også vores holdning, at det er meget vigtigt at samle brede flertal på dette område, og vi vil derfor være forhandlingsvillige.

Formanden:

Man kan ikke standse tiden ved at dække den.

Karen Højte Jensen (KF):

Den konservative gruppe vil gerne takke for denne redegørelse. Det er en opfølgning af den dagsorden, som alle partier i Folketinget undtagen Fremskridtspartiet vedtog under forespørgselsdebatten vedrørende racisme i december måned.